

IN MEMORIAM AMADEU CABALLERIA I SERRA

L'Amadeu Caballeria havia nascut a Manlleu, l'any 1913.

De petit, per raons de feina del seu pare, va anar a viure a Vallirana. Allí, –m'havia explicat ell– ja va començar a fer caminades pels entorns. Tot sol. L'amor que en el transcurs de la seva vida professaria a la Mare Natura ja és va manifestar espontàniament.

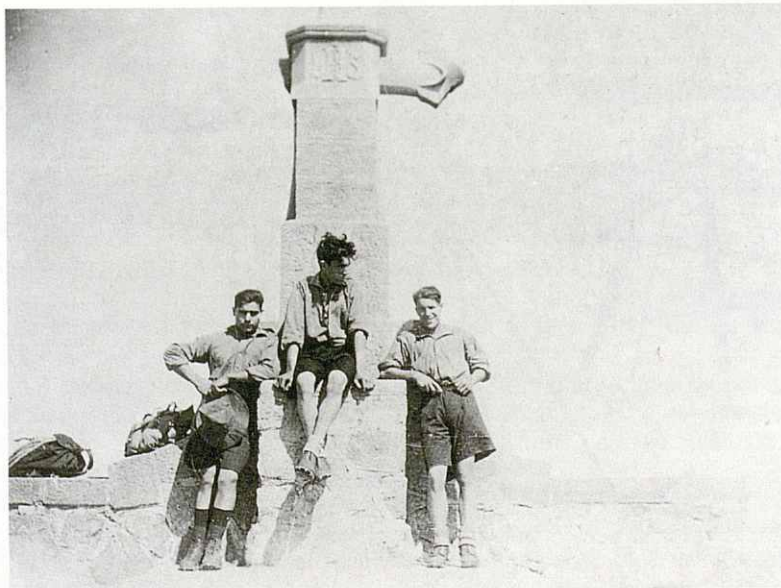
A Barcelona va fer l'aprenentatge de Manyà, i és va atansar cap al CEC on va fer amics que ho foren per sempre. Eren "en" –com ell els citava– Segalàs, "en" Fort, "en" Muller, "en" Jorba, "en" Baviillesset ... i d'altres.

Seria més tard quan seguint el seu pare, que va venir a treballar a Granollers –a la fàbrica de teixits de can Guitart– va posar-se en contacte amb els qui ja serien els seus amics de tota la vida i que com ell, estimaven la Muntanya. Eren els germans Gabarró, en Pere Llach i per extensió tots els que eren consocis de l'Agrupació tan bon punt aquesta va néixer.

A més de l'Excursionisme, practicava l'esquí. Havia temptejat l'escalada. Ho havia provat amb els seus amics i, en certa ocasió, als "esqueis" a la zona del Tagamanent, va patir una caiguda, un senyal al front de la qual, a causa de la ferida, va ser testimoni de per vida.

Era un caminador integral. Hores i hores de camí, com si la fatiga estigués renyida amb ell.

Quan a l'Agrupació varen anar gestant-se les diferents seccions (esquí,

Arxiu Família Caballeria

Josep Gabarró, Pere Llach i Amadeu Caballeria al cim de Matagalls l'any 1930